

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 21 marca 2012 r. w połączonych sprawach T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV Irlandia i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 czerwca 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-272/12 P)

(2012/C 235/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, G. Conte, D. Grespan, N. Khan i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Francuska, Irlandia, Republika Włoska, spółka Eurallumina SpA, spółka Aughinish Alumina Ltd

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 21 marca 2012 r., doręczonego Komisji w dniu 23 marca 2012 r., w połączonych sprawach T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV Irlandia i in. przeciwko Komisji
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- pozostawienie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości odwołanie od wyroku z dnia 21 marca 2012 r. w połączonych sprawach T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV Irlandia i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy ⁽¹⁾.

Wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów na poparcie środka zaskarżenia, opartych na braku właściwości Sądu, naruszeniu przepisów postępowania przed Sądem, które doprowadziło do uszczerbku dla interesów Komisji oraz naruszeniu prawa Unii.

Po pierwsze, zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd dopuścił się obrazy prawa uwzględniając z urzędu w pięciu połączonych sprawach zarzut naruszenia art. 87 ust. 1 WE oparty na niemożliwości przypisania państwom członkowskim spornych środków krajowych. W każdym razie w sprawach T-56/06 RENV i T-60/06 RENV uwzględniono z urzędu zarzuty oparte na naruszeniu zasady pewności prawa lub domniemania

zgodności aktów Unii z prawem, co doprowadziło do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w całości, chociaż zarzuty te podniesiono jedynie względem nakazu zwrotu.

Po drugie, rozstrzygając między innymi, że pojęcie zakłócenia konkurencji ma taki sam zakres i znaczenie w dziedzinie harmonizacji krajowych systemów prawa podatkowego oraz w dziedzinie pomocy państwa, wbrew orzeczeniu Trybunału z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie C-89/08 P Komisja przeciwko Irlandii i in, Zb.Orz., s. I-11245, Sąd dopuścił się obrazy prawa, a w szczególności naruszył art. 61 akapit drugi Statutu Trybunału, wedle którego, jeżeli Trybunał uchylił wyrok Sądu i zwrócił sprawę do ponownego rozpoznania, Sąd jest związany wykładnią prawa dokonaną przez Trybunał.

Uznając, że sporne zwolnienia nie stanowią przejawów pomocy państwa, gdyż zostały one autoryzowane przez Radę na podstawie przepisów o harmonizacji podatkowej, wobec czego nie można ich przypisać zainteresowanym państwom członkowskim i nie są one objęte procedurą kontroli pomocy państwa określoną przez traktat, Sąd dopuścił się po raz trzeci obrazy prawa przy ustalaniu podziału kompetencji pomiędzy Radę a Komisję, jak również przy ustalaniu relacji istniejącej pomiędzy harmonizacją podatkową a pomocą państwa, tym samym naruszając art. 87 i 88 WE oraz zasadę równowagi instytucjonalnej.

Po czwarte, Sąd dopuścił się wykładni *contra legem* decyzji Rady 2001/224/WE z dnia 12 marca 2001 r. dotyczącej obniżonych stawek podatku akcyzowego oraz zwolnienia od tego podatku niektórych olejów mineralnych używanych do celów szczególnych. Zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd oparł swoją wykładnię na odpowiedzi udzielonej przez Radę na pytanie Sądu, naruszając tym samym zasady wykładni aktów instytucji, a także wypaczając znaczenie owej odpowiedzi, udzielonej przez Radę.

Wreszcie wyrok Sądu, w zakresie, w jakim oparty został na naruszeniu zasady pewności prawa, na zasadzie domniemania legalności oraz na zasadzie dobrej administracji, dotknięty jest brakiem uzasadnienia bądź też wadami wskazanymi w zarzutach drugim, trzecim oraz czwartym.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 119, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 4 czerwca 2012 r. — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières przeciwko Harry Winston SARL

(Sprawa C-273/12)

(2012/C 235/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Strona pozwana: Harry Winston SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 206 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że kradzież towaru objętego procedurą składu celnego, która miała miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy, stanowi *nieodwracalną utratę towaru* i przypadek działania *siły wyższej*, co skutkuje tym, że w takiej sytuacji uznaje się, że dług celny w przywozie nie powstał?
- 2) Czy kradzież towarów objętych procedurą składu celnego sprawa, że zgodnie z art. 71 dyrektywy (Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej) ⁽²⁾ zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a podatek staje się wymagalny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 1 czerwca 2012 r. — Vitālijs Drozdovs przeciwko AAS „Baltikums”

(Sprawa C-277/12)

(2012/C 235/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vitālijs Drozdovs

Strona pozwana: AAS „Baltikums”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w zakresie kwotowym obowiązkowej ochrony w przypadku uszkodzenia ciała ustalonym w art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽¹⁾ oraz w art. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich

odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych ⁽²⁾ mieści się zadośćuczynienie za krzywdę?

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wykładni art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności oraz art. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego zakres odpowiedzialności cywilnej w tym państwie — maksymalna kwota zadośćuczynienia za szkody niematerialne (krzywdę) — zostaje ograniczony poprzez ustanowienie limitu, który jest istotnie niższy od limitu odpowiedzialności ubezpieczyciela w dyrektywach i ustawie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 103, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 8, s. 17

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10 Fulmen przeciwko Radzie, wniesione w dniu 6 czerwca 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-280/12 P)

(2012/C 235/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10;
- ostateczne rozstrzygnięcie sporu i oddalenie skarg Fulmenu i F. Mahmoudiana przeciwko spornym aktom Rady;
- obciążenie Fulmenu i F. Mahmoudiana kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Rada uważa, że wyrok Sądu w ww. sprawach narusza prawo i w konsekwencji powinien zostać uchylony przez Trybunał.